

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Τρίτῃ Πρωΐ

Μηναιον - Τῆς Α' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου,
ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα, καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.
Τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος γ'.

Απόστολε Ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν
με, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ὁ τοῦ Πέτρου, προσδεξάμενος τὸν
θρῆνον, πρόσδεξαί μου Χριστὲ τὴν
μετάνοιαν, καὶ σωζομένων, τῇ τάξει με
σύνταξον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ κηρύξας, τὴν μετάνοιαν ἀνθρώποις,
τοῦ Κυρίου Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε,
μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς ἰκέτευε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Τρικυμίας, ἐνεγκόντες παθημάτων,
Αθλοφόροι βροτῶν τὰ νοσήματα, νῦν
ἐξιᾶσθε· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα.

Ὁ Προφήταις, δοξαζόμενος Θεός, ὁ
ἐν Τριάδι ἀπλῇ ἀσυγχύτῳ τε, ταῖς τοῦ
Προδρόμου, σῶσον ἱκεσίαις με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία, τῶν ἐν θλίψεσι βεβαία,
πρόστηθί μοι τοῦ βίου τοῖς πάθεσι,
προσομιλοῦντι, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Τοῦ Ἀποστόλου.**

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ
κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ πράττων
ἐδίδασκες· ὑπερορᾶν μὲν σαρκός,
παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς
πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ
Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Ρωμανέ, τὸ
πνεῦμά σου.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
ιερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν
ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεεις τὴν
μετάνοιαν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ἀποστόλου.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ὠδὴ Ἑνάτη.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Εβρ 9:1-7

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ
δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν.
Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἣ
ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις
τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ
δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ
λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα
θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ,
ἐν ἣ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα
καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ
αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ
αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα
τὸ ἱερόν· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν
λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω
κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην
σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίστησιν οἱ ἱερεῖς τὰς
λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ
χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων.

Αλληλούϊα. Ἦχος β΄. Ψαλμός 91.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Περυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀνλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς ΤΡΙΤῆς ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου Γ' 37 - 45

Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πεσοῦνται; οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὐ γὰρ ἔστι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν·

ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμός 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Αλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, ὧν
καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων
τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.